

FRATERNITÀ DI COMUNIONE E LIBERAZIONE

associazione di diritto pontificio civilmente riconosciuta

Uffici: Via De Notaris, 50 - 20128 Milano - Tel. 02/66595088 - Fax 02/66594670 - e-mail: clfrat@comunioneeliberazione.org

1982: papežské uznání Fraternity
„To, co se událo (...), je největším milosrdenstvím v celé historii našeho Hnutí.“
(otec Giussani)

2002: 20. výročí papežského uznání Fraternity
„Dopis, který mi Svatý otec poslal (...), je nevyšším gestem v celé historii našeho Hnutí.“
(otec Giussani)

2022: audience u papeže Františka u příležitosti stého výročí narození otce Giussaniho

Milán, 20. října 2022

Drazí přátelé,

to, co se minulou sobotu na audienci u papeže Františka odehrálo, předčilo všechna možná očekávání. Původně jsme zamýšleli tuto událost spojit s naším Dnem zahájení nového roku, ale to, co jsme zažili, bylo něco nesrovnatelně většího: *skutečný nový začátek*.

Jeden pocit v nás však nad všemi ostatními převážil a tím je „vděčnost“. Vděčnost Bohu za charisma otce Giussaniho, které nám předal, a vděčnost otci Giussanimu za to, že nás opět přiměl k tomu, abychom se shromáždili kolem vedení církve. Věřím, že mnozí z vás jsou stále hluboce dojata, když na vlastní oči spatřili, co otcem Giussanim zaseté semínko dokázalo vyvolat: „učinenou lavinu lidskosti, překypující láskou a vděčností za obdržené milosrdenství.“ Jsem vám všem také vděčný, že jste svou přítomností na Svatopetrském náměstí byli příkladem milosrdenství Boží pro celý svět.

A nakonec má i vaše vděčnost musí být vyjádřena papeži Františkovi. Především za láskyplná a hluboká slova, která otci Giussanimu věnoval za „vše to, co dokázal zasít a všude šířit pro dobro církve“. Zůstali jsme ohromeni a naše srdce se naplnila radostí, když jsme v den stého výročí narození otce Giussaniho slyšeli, že církev chová „vděčnou vzpomínku na jeho přítomnost (...) ve společenství svatých, odkud se přimlouvá za všechny nás“, uznává „jeho pedagogickou a teologickou genialitu“ a považuje ho za „opravdového apoštola“ a „otce a učitele“ pro všechny, s nimiž se setkal. Je to jasné znamení uznání otce Luigiho Giussaniho, pokorného služebníka Božího, a hodnoty jeho učení pro život a historii církve. Aby byl každý z nás tomuto daru věrný, je jeho povinností si ještě více uvědomovat, že nám byl dán především proto, abychom sloužili poslání církve ve světě.

Pak musíme být papeži skutečně a hluboce vděční za to, že nám ukázal nejen cíl, ke kterému musíme směřovat, ale také cestu, jak se k němu dostat. V nadcházejících týdnech se proto budeme všichni snažit osobně a v kruhu našeho společenství pečlivě a vážně vracet k proslovu Svatého otce.

Aby z nás nezačal vyprchávat silný dojem z mimořádné události, které jsme byli svědky, rád bych společně s těmi, kteří se mnou sdílejí odpovědnost za vedení Hnutí, jímž jsem byl pověřen, vyzdvihl hned několik zásadních bodů papežovy řeči.

Krise člověka nutí růst

Papež několikrát zmínil výzvy, které v uplynulých měsících zazněly od církevních autorit, zejména Dikasteria pro laiky, rodinu a život. Jsme sice v „období krize“, ale ta musí být pro nás příležitostí k osobnímu růstu a zrání naší víry. Papež hovořil o „vážných problémech“, „rozdělování“ a „zmenšení přítomnosti“. Proto, abychom jeho otcovské napomenutí vzali vážně, je třeba nejprve uznat jeho pravdivost a pochopit význam a smysl jeho slov. Jak jsem již naznačil výše, papež František nám také naznačil kroky, které musíme podnikat. Tato doba krize musí být pro nás: „dobou rekapitulace“, v níž se budeme ptát sami sebe, jak se učíme žít rozměr kultury, lásky a misie, „dobou kritického rozlišování toho, co podporovalo a omezovalo plodný potenciál charismatu“ a „dobou obnovy misijního zápalu“.

Jednota v následování

Je povzbudivé, že ve slovech Svatého otce zaznělo potvrzení cesty, po které jsme se v posledních měsících vydali, od duchovních cvičení po práci v Mezinárodním shromáždění odpovědných osob: „Jednota neznamena stejnost, proto se na cestě Hnutí nebojte různých názorů a konfrontací.“ Čím je však tato jednota

zajištěna? Následováním, tj. jednotou s „těmi, kdo Hnutí vedou v jednotě s pastýři, v pečlivém dodržování stanov Dikasteria pro laiky, rodinu a život a v jednotě s papežem“.

Pokora v neustálém objevování charismatu

Papež František řekl, že „charisma se měnit nemusí, ale jsou to způsoby jeho prožívání, které mohou být na překážku nebo dokonce zhatit cíl, pro který Duch svatý charisma probudil.“ Proto se od nás žádá, abychom „rozpoznali a případně napravili chybné způsoby“ vždy „v pokoře a pod moudrým vedením církve“. Charisma, kterým byl otec Giussani obdařen, má „potenciál“, který je ještě třeba „z velké části objevit“, proto se nesmíme domnívat, že jsme si ho už plně osvojili a pochopili. Je třeba jej znovu a znovu objevovat, prohlubovat a aktualizovat ve smyslu nekonečného obnovování.

Charisma a autorita

„Otec Giussani nás učil úctě a synovské lásce k církvi a s velkou vyvážeností vždy dokázal skloubit své charisma a autoritu církve, které jsou nezbytné a vzájemně se doplňují.“ To nutně platí i uvnitř Hnutí. „Mezi námi jsou někteří pověřeni úkoly vedení a řízení, sloužit ostatním a ukazovat jim správnou cestu a vedle služby vedení a řízení je i důležité, aby ve všech členech zůstalo charisma živé.“ A to přirozeně platí i pro vztah mezi jednotlivými hnutími, která přispívají k tomu, aby „se cesta ukázala přitažlivou a křesťanství získalo nový šat a na autoritě církve pak je, aby moudře a obezřetně určila, po které cestě se mají hnutí vydat“. Poté, kdy papež František ozřejmil vztah mezi autoritou a charismatem, přiblížil také úkol a metodu, jichž byl otec Giussani podle slov tehdejšího kardinála Ratzingera pronesených na jeho pohřbu, zářným příkladem: „K tomu jsme povoláni všichni. Být pro druhé prostředníky v setkávání s Kristem a pak je už nechat jít jejich vlastní cestou, aniž bychom je k sobě poutali.“ To nám pomáhá překonávat pokušení vyzdvihoval do popředí vlastní já.

To je pro začátek jen pár námětů na naši společnou práci, která na nás čeká. Papežova řeč má pro nás historický význam: žádá od nás opravdové obrácení na víru, abychom v charismatu dokázali pořádkem objevovat něco nového a s pokornou vděčností se dokázali těšit ze společného prožívání Kristovy přítomnosti, kterému se nic jiného nevyrovná. Jen tak budou naše srdce zažehnuta „prorockým a misijním neklidem“ a touhou po míru, po přítomnosti Boha mezi chudými a opuštěnými a po hlásání Krista ve všech národech a kulturách světa, k čemuž nás papež vybídl. Připravme se tedy na nové misijní období!

Po shora uvedené sobotní události, jež má pro nás mimořádný význam, se náš úkol upřesnil: Cílem vzdělávání v příštích letech bude podnikání kroků na cestě, kterou nám Svatý otec vytyčil. Čím více budeme ochotni je podnikat, tím více bude naše společenství věrné přijatému charismatu a místem plným života, světla, jednoty a naděje pro církev a celé lidstvo a bude tím více schopno, i navzdory všem omezením naší člověčí ubohosti, vypořádat se s úkoly, o kterých nám papež František s otcovsky rázným slovem řekl, že jejich plnění od nás očekává. „Církev i já si od vás slibujeme mnohem, mnohem víc.“ Díky tomu, že se opíráme o pevnou skálu, můžeme se s velkou chutí vydat vstříc výzvám dnešní doby.

V přátelství,

Davide Prosperi

Davide Prosperi